

той Ви обича и е готовъ да се жертвува за Васъ". Народътъ силно поздравилъ княза съ „ура“ и „да живѣе!“ Князътъ се просълзилъ, цѣлуналъ Стамболова и изказалъ благодарността си на цѣлия български народъ.

Отъ Русе князътъ заедно съ Стамболова отишълъ въ В. Търново, дето билъ посрещнатъ съ неописуемо тържество и радостъ. Отъ Търново презъ Пловдивъ князътъ се завърналъ въ София. Войскитѣ и народътъ го посрещнали и го увѣрили, че тѣ му сж вѣрни и предани. Виновницитѣ се разкажали, нѣкои били запрени, а други избѣгали.

Отказване отъ престола. — Князътъ се завърналъ Презъ дето миналъ, той видѣлъ, че народътъ го обича. Ала князътъ не билъ спокоенъ. Той зель да мисли, може ли да царува въ България, ако рускиятъ царъ не го иска. Право или криво, рускиятъ царъ много намразилъ князь Александра и не искалъ да се споменува името му въ Русия. Българскиятъ князь поискалъ отново да се извини предъ руския царъ и да поиска прошка, ако нѣщо е прегрѣшилъ. За това изпратилъ на рускиятъ царъ една телеграма, въ която му казва, че по искането на народа той се върналъ въ България, желае да живѣе въ миръ съ Русия и да се помири съ царя. „Отъ Русия съмъ получилъ българската корона, писалъ князътъ. Ако рускиятъ царъ не ме одобрява, азъ съмъ готовъ да сложа дадената ми корона.“

Рускиятъ царъ строго и сърдито му отговорилъ: — „Неодобрявамъ връщането ви въ България. Вие сами решете, какво трѣбва да правите“.